

Hangos Istvánné Mahr Magdolna

1929-2019

2019. június 28-án, kilencven éves korában elhunyt Hangos Istvánné Mahr Magdolna, a Magyar Kémiai Folyóirat korábbi szerkesztője.

Hangos Istvánné az Erzsébet Nőiskolában érettségizett kiténtetéssel 1947-ben, majd 1951-ben kitűnő minősítésű okleveles vegyész diplomát szerzett az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Kutató vegyészként és egyetemi oktatóként dolgozott, 1975-ben megszerezte a kémiai tudományok kandidátusa fokozatot. A Budapesti Műszaki Egyetem Általános és Analitikai Kémiai Tanszékéről ment nyugdíjba 1987-ben.

1951-ben férjhez ment Hangos Istvánhoz, házasságukból két gyermek született: Katalin 1952-ben, István pedig 1954-ben. Férje neves ipari kutatóként a Mikroelektronikai Vállalatnál dolgozott, és oktatóként részt vett a Műegyetemen a mikroelektronikai szakmérnök képzésben. Leánya, Katalin a kémiai tudomány doktora, a SZTAKI kutató professzora és a Pannon Egyetem egyetemi tanára. Az ő révén három unokája és négy dédunokája van, akikkel nagy szeretettel foglalkozott.

Hangos Istvánné szakmai tevékenysége szorosan kapcsolódott egykori fiatal tanárának, Pungor Ernőnek a működéséhez. Az ő laborjában foglalkozott előbb lángfotometriás mérésekkel, majd folyamatos áramlású analizátorokkal. Módszereket fejlesztett ki a Technicon Autoanalyzer rendszerre, amit a továbbiakban a Labor MIM által gyártott Contiflo folyamatos áramlású analizátorhoz adaptáltak, többek között az akkori MÉM NAK intézetek számára talaj-, takarmány- és vízvizsgálatokra (pl. bór, molibdén meghatározása színreakció alapján, összes fehérje- és összes fosz-

fortartalom meghatározása takarmányokban). Vizek cianid tartalmának meghatározására különböző membrán diffúziós eljárásokat vizsgált. Takarmányok nitrit és nitrát tartalmának meghatározására biamperometriás elektrokémiai detektort alkalmazott a Contiflo rendszerben. Részt vállalt az ionszelektív elektródok fejlesztésében, alkalmazásában. Kandidátusi értekezését „Elektroanalitikai és fotometriás módszerek növényi anyagok fő összetevőinek sorozatmérésére” címen készítette.

Az egyetemen a hallgatókkal együtt dolgozva megtanította nekik az analitikai problémákhoz való hozzáállást, körültekintést, a problémák megoldásának lehetséges lépéseit. Módszeres kutatómunkára nevelt. Tanítványai, fiatalabb kollegái neki köszönhetik a példát, hogy a szakmában való jártasság, kitartás, elhivatottság alapján lehet csak eredményeket elérni. Közülük ketten is a KÉKI vezetői lettek. Hangos Istvánné nyugdíjba vonulása után pedig az ő technikus munkatársa, Budai Györgyné, még évekig a Pungor csoport mindenese maradt.

Munkásságának másik vetülete, aminek kapcsán számos hazai kutatóval került kapcsolatba, a Magyar Kémiai Folyóirat szerkesztése volt 1997-től 2002-ig. Fontosnak tartotta anyanyelvünk művelését, a szakmai nyelvben szorgalmazta az idegen szavak magyar megfelelőjének alkalmazását. Az analitikában megszokott precizitásával sokat segített a szerzőknek munkájuk csiszolásában.

Hangos Istvánnéra, sokunknak „Magdi néni”-re, szeretettel emlékezünk vissza, köszönjük neki a példamutatását és a jó tanácsait mind a szakmában, mind a magánéletben.

*Adányiné Dr. Kisbocskói Nóra
tudományos tanácsadó, intézetigazgató
Élelmiszer-tudományi Kutatóintézet, NAIK
H-1022 Budapest, Herman Ottó út 15.*

*Horvai György
egyetemi tanár
BME Szervetlen és Analitikai Kémia Tanszék*